

Gammelgaard (KF):

Det er ikke rigtigt, at vi ikke fra konservativ side har påvist, hvorledes disse reformer kan finansieres. Vi har fremlagt en konkret bespareelsesplan – det gjorde vi allerede forud for folketingsvalget den 8. december sidste år – og af denne fremgår det, at der fuldt socialt afbalanceret kan fremskaffes midler til flere af de reformer, vi her har peget på.

Det er således, at VK-planen, som det hed dengang – nu hedder det måske snarere KV-planen – indeholder en indkomstskattelettelser på 5½ mia kr. Og det er nøjagtigt, hvad det koster at forlænge proportionalstrækket til 175.000 kr. og indføre en glidende skatteskala for den del af indkomsten, som ikke omfattes af proportionalbeskatning. Der er således sammenhæng i den konservative politik. I øvrigt har vi påpeget, hvad angår de enkelte forslag om ændringer i tilskudssystemerne, at når udgifterne blev større på nogle områder, måtte man spare på andre områder.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på det generelle, at en gennemførelse af den nødvendige lovgivning, så det igen kan betale sig at gøre en ekstra indsats, i sig selv vil bevirke, at realindtægterne og dermed statens indtægter og den private opsparing vil blive forøget. Det er derfor særdeles sandsynligt, at en samlet reform for en stor del vil betale sig selv. Og den del, som ikke betaler sig selv, klares altså, som vi har påvist det, ved offentlige besparelser.

Det er rigtigt, som det blev nævnt, at det ikke er noget nyt spørgsmål, vi her behandler. Det ligger således, at folketetinget i midten af 1970erne i virkeligheden traf principbeslutning om, at samspilsproblemet nu skulle løses. Det er aldrig sket, tværtimod er problemerne blevet større og større.

Jeg håber, at vi under det fortsatte udvalgsarbejde, hvor der ligger en række ubesvarede spørgsmål, kan nå frem til konkrete løsninger, og jeg må altså endnu en gang påpege, at det konservative folkeparti klart har påvist, hvorledes disse ting økonomisk skal hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er glad for, hr. Gammelgaard nu klart fortalte, at det er VK-planens asociale nedskæringer, bl. a. nedskæringer af dagpenge

og andre overførselsindkomster, der skal betale skattelettelserne til de bedst stillede. Vi ved nu, at det, der er tale om, er en overførsel fra den dårligst stillede halvdel af befolkningen til den bedst stillede halvdel.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg ved ikke, om det er forbigået hr. Gammelgaards opmærksomhed, at vælgerne afviste VK-planen ved det valg, der just er afholdt, og der er altså ingen mulighed for de konservative for at få tilslutning til finansiering gennem VK-planen. Hertil kommer, at jeg har forstået, at andre partier i det såkaldte firklover også har taget afstand fra VK-planens besparelser. Det er altså ikke nogen realistisk metode. Derfor må man sige, at det, der er tilslutning til her i dag, er i udvalget at arbejde med forskellige undersøgelser af, hvordan man kan løse nogle af problemerne, men uden at henvise til VK-planen; det er ikke en af de metoder, der kan anvendes til løsning af problemet.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Vi har fra konservativ side påpeget, at forslagene kan gennemføres, sådan som de ligger her, og vi har påvist, hvorledes man igennem besparelser af den størrelsesorden, som i den forbindelse vil være nødvendige, kan finansiere dette. Men vi vil hellere have noget end ingenting, det er da klart, og som jeg sagde før, ser vi hen til det udvalgsarbejde, som nu skal fortsætte med støtte fra, som økonomiministeren positivt har udtalt det, lovmodelrådet, således at vi i det mindste kan komme et stykke ad vejen med hensyn til løsning af disse meget alvorlige problemer. Jeg har blot påvist, at i det principielle forslag, vi her har fremsat, er der økonomisk sammenhæng. Hvis folketingets flertal kun ønsker at gå en del ad vejen, så får dette naturligvis også konservativ tilslutning. Nu må vi til at løse det problem, som igennem næsten et tiår har optaget sindene stærkt her i folketetinget, og som i hvert fald er en hovedårsag til, at vi ikke har fået løst vore økonomiske problemer her i landet.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg skal ikke trække debatten længere ud, kun én gang til gentage, at man ikke klarer